

A 2004-ik évi Útmutató júniusi igéje:

"Vigyázzatok, álljatok meg a hitben, legyetek férfiak, legyetek erősek!
Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!" (1 Kor 16, 13-14)

Meditáció

KRISZTUS ÁLDÁSA

Lukács evangéliuma befejezésében így olvashatunk Jézus mennybemeneteléről: „Jézus kivitte a tanítványokat Betániáig, felemelte kezét, és megáldotta őket. És miközben áldotta őket, eltávolodott tőlük, és felvitetett a mennybe. Ekkor a tanítványok leborulva imádták őt, majd nagy örömmel visszatértek Jeruzsálembe; mindig a templomban voltak, és áldották az Istent.”

Jézus, miközben távolodik az ég felé, megáldja tanítványait. A tanítványok utolsó képe Jézusról nem a kereszten függő, szenvedő embert ábrázolja, nem a feltámadt, velük együtt lévő Krisztust, hanem az áldó Urat. Az utolsó mozzanat a soha meg nem szűnő áldás. Megragadó a hasonlóság: A keresztfán függő Jézus kitárt karjaival, és az áldó Úr kitárt karjaival. A szenvedő Krisztus és a dicsőséges Krisztus. És mi a tanítványok tanúságtétele alapján ezt a képet őrizhetjük és adhatjuk tovább. Ez az áldás ma is tart, napjainkban is mellettünk van, velünk él, és áldását adja felénk Krisztus!

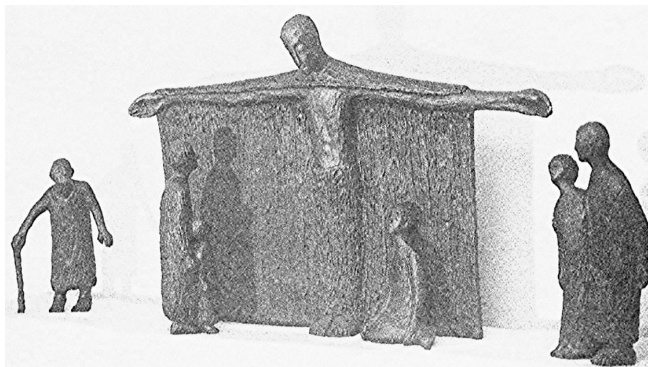
Az áldás Isten jelenlétét ígéri, és az ebből következő boldog, megelégedett életet. Áldott emlékü szülőkről, nagyszülőkről szólnak családi történetek, akik élete – bár sok szenvedéssel, megpróbáltatással, kísértéssel és elbukással volt tele – az isteni áldásból merített erőt, hitet, kitartást. Mert az áldásnak hatása, ereje van! Titokzatos erő ez, olyan, amely nehéz helyzetekben továbblépésre sarkall, amely kiűzi a kételkedést, amely reménytelenség esetén is indulásra buzdít, amely a szenvedés idején lehetővé teszi az elviselést.

„Megáldalak, és áldás lesz!” – ezért adták tovább idősebbek a fiatalnak az áldást. Hisz mindnyájan szeretnénk áldássá lenni a másik ember számára! Hisz milyen szomorú a terméketlen,

áldástalan élet! Még ebben a mai, individualizált, a sikerességet, érvényesülést istenítő világban is a szeretet, törődés, figyelem adhatja meg a boldogságot. Áldássá lenni azt jelenti, hogy szükség van ránk, hogy valakinek az élete fényesebb, örömtelibb a mi személyünk által, hogy emberek élete megváltozott, könnyebb lett az általunk létrehozott vagy épp birtokolt eszközök használata által, hogy életünk nem felesleges, nem szomorúan ép, hanem van célja, értelme, iránya. Áldássá lenni azt jelenti, hogy szétesztődik az ember, az áldás terjed, az áldott ember áldottá teszi környezetében élők életét. Megáldalak, és áldás lesz! A felfelé néző tanítványokhoz hasonlóan mi, ma élő emberek is reménykedhetünk az áldó kezét felénk tartó Úrban! Áldás alatt élhetünk! És ezzel az áldással együtt van értelme munkánknak, célja életünknek, reménye a jövőnek.

Áldás alatt élhetünk! Ennek a tudata és megtapasztalása tette a tanítványok számára a mennybemenetelt örömteli eseménnyé. Hisz különben a búcsúzás fájdalommal jár, és milyen szomorú egy embertől, a társunktól, rokonunktól, barátunktól egy életre búcsút venni. A mennybemenetel egy másfajta búcsú. Bizonyosságot ad arról: Áldás alatt élhetünk! Ezt az örömmüzenetet nem lehet elhallgatni; nem is hallgatták el a tanítványok. Azonnal visszamentek Jeruzsálembe, hirdették az ígét, áldották az Istent. Az áldás terjed, az Istentől megáldott ember nem feledkezhet meg arról, akitől az áldás ered, életében és életével dicsőíti Istent.

Solymár Mónika
evangélikus lelkész

LAPUNK KÖVETKEZŐ SZÁMA AUGUSZTUS KÖZEPÉN JELENIK MEG

Minden kedves olvasónknak kellemes nyaralást kívánunk!

GYŰLEKEZETI HÍREK

Június 6.	16:00 óra	Istentisztelet Solymár Mónikával Bécs, Lindengasse-i kápolna
Szeptember 5.	16:00 óra	Istentisztelet Solymár Mónikával Bécs, Lindengasse-i kápolna - a választók előzetes listájának kifüggesztése -
Október 3.	16:00 óra	Istentisztelet Solymár Mónikával Bécs, Lindengasse-i kápolna - a presbiterjelöltek listájának véglegesítése -
November 7.	16:00 óra	Istentisztelet Bécs, Lindengasse-i kápolna - presbitérium-választás -

A BORNEMISZA PÉTER TÁRSASÁG HONLAPJA A VILÁGHÁLÓN

<http://www.bornemisza.at>

BPT RENDEZVÉNYEK

Június 6.	17:30 óra	BESZÉLGETÉS BÉCSI MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZEKKEL
6., Bécs,	Capistrangasse 2/15	Házigazda: Bújdosó Alpár

FIGYELEM! RENDKÍVÜLI ELŐADÁS!

Május 29., szombat	17:30 óra	KÖNNYED IRODALMI SÉTA
6., Bécs,	Capistrangasse 2/15	A 20. SZÁZADI MAGYAR KÖLTÉSZETBEN
		<i>Előadó:</i> Dr. Horváth Andor, a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem Magyar Irodalom Tanszékének előadótanára
		<i>Apropó:</i> a Korunk két éve megjelentett kötete: A 20. század legszebb magyar versei, melynek ötlete Dr. Horváth professzortól származott

Andorka Rudolf

Útkereső (II.)

A május 2-i Istentiszteletet követő közgyűlés jelentős lépést tett előre, és meghatározta a közeljövő útirányát. A törvények előírásait szem előtt tartva, határozat született a 2005-ben beiktatásra kerülő **presbitérium-választás** időpontjára és lépéseire vonatkozóan. A választás szabályos lebonyolításához az Ausztriai Evangélikus Szuperintendensi hivatalából kapunk segítséget.

A következő időpontokra kérem a választásra jogosultak figyelmét és cselekvő részvételét:

2004. szeptember 5. Solymár Mónika tart Istentiszteletet, Lindengasse. Ekkor kerül kifüggesztésre a **válsztásra jogosultak előzetes listája**, mely a továbbiakban a lelkészi hivatalban és interneten (www.bornemisza.at, M.E.GY.) megtekinthető. Módosítási kérelmeket is a lelkészi hivatalban kell leadni – legkésőbb szeptember 19-ig.

Választásra jogosultak: a gyülekezethez tartozó 14 éven felüli hívek, akiket megkereszteltek és akik konfirmáltak.*

2004. szeptember 19. Ezzel a nappal kezdődően lehet javaslatokat tenni a presbiter-jelöltek listájára. Presbiternek jelölhető minden választásra jogosult személy.*

2004. október 3. Solymár Mónika tart Istentiszteletet, Lindengasse. Ez a nap egyben a **választási jelölések utolsó napja**. A jelölő lista véglegesítése után a választásra jogosultak levélben **értesítést** kapnak a választás időpontjáról (november 7.) és módjáról. A jelöltek rövid bemutatását is elhatározta a közgyűlés.

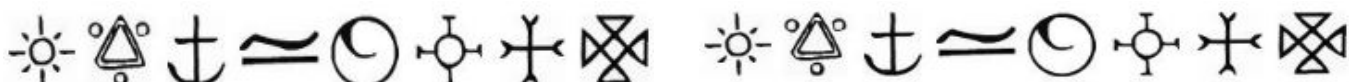
Aki a november 7-i Istentiszteleten és az azt követő **választáson** nem tud részt venni, lehetőséget kap, hogy válaszlevéllel szavazhasson.

2004. november 7. **Istentisztelet, majd azt követő választás.** A választók szavazatai alapján az első hat jelölt a presbitérium tagja, kettő, illetve a négy következő a presbitérium póttagja lesz. A presbitérium tagjai maguk közül válsztják az elnököt (felügyelőt), a jegyzőt, a pénztárost és helyetteseiket.*

A megválasztott presbitérium beiktatására 2005. első negyedévében kerül sor. A legfontosabb feladatai a következők:

- együttműköni az ausztriai és a magyarországi evangélikus egyház vezetőivel
- stabilizálni a pénzügyi helyzetet
- megoldani az állandó lelkész kérdését, mind rövid, mind hosszú távon
- biztosítani az immár hagyományos módon, minden hónap első vasárnapján tartandó Istentiszteleteket
- megszervezni a közösségi munkát.

*Az erre vonatkozó törvény teljes szövege a www.evangel.at internetes címen található.

Id. Orbán István

Gondolatok a Capistrangasse-i könyvtárban

Hogy írta Reményik Sándor?

"Nagy magyar télben picike tüzek, lángotokban bízom..."

Ez jutott eszembe elsőnek amikor a MÁSOKÉRT EGYÜTT 2004. márciusi számát, az újrakezdés és egyben folytatás első nyomtatott jelét olvastam. Az Egyed Emesével töltött április 6.-i est élménye és a lap áprilisi kiadása igazolja ezt a felöltő verssort. A Bornemisza Péter Társaság is, az Ausztriai Magyar Evangélikus Gyülekezet is egy-egy ilyen sajátfényű reményiksándori pásztortűz; a lap eredetétől fogva mindkettőt szolgálja, a magyar szellemiség sajátosan színes univerzalitása és az ezzel rokon ökumenikus gondolat jegyében.

"Verba volant, scripta manent - a szó elszáll, az írás megmarad"

Ez a régi egyszerű bölcsesség a korszerűség jelképe, az internet-honlap feltalálása óta kibővült: csak a nyomtatott írás marad meg; az űr pusztájába sugárzott betű elszáll, míg a lap, a folyóirat kézzel fogható. Így jelentősége az új keretfeltételek közt még nagyobb: *szócső és dokumentáció* egyben, mely a honlappal alátámasztható, de nem pótolható. Az áprilisi kiadásban *Solymár Mónika* irodalmi értékű meditációja egyben *vezércikk* is. Engem különösen megkapott, mert az első rajzórát juttatta eszembe a temesvári bátor kis katolikus magyar gimnáziumban, mikor is Sinkovics tanár úr azt kérdezte tőlünk, ki tudja, miért tanulunk rajzolni? A találó választ ő adta meg végül: "Hogy ne csak nézzünk, hanem lássunk is!" Lám, milyen közel kerülhet egymáshoz a régi jó pedagógus, aki a lét világa felé, és a mai jó lelkész, aki az érvény világa felé irányítja a figyelmet. Az köti össze őket, teret és időt áthidalva, hogy a maguk helyén a *maradandó lényegre* mutatnak rá.

A Bornemisza Társaságnak is most a lényegesre kellene összpontosítania figyelmét. Programjának kialakítását - úgy gondolom - "mértani hely"-ének meghatározásával és kulturális funkciójának tisztázásával kellene kezdeni, az adott bécsi, ausztriai, de az egész Kárpát-Duna-térség felé, és még azon túl is nyitott szellemi térségben, 2004. május 1.-e után. Illyés Gyula nyomán nekünk is, Bécsben is - melyet Schedel Világkrónikája 1480 táján "Vienna Pannoniá"-nek nevez - fel kell tennünk a kérdést: "Mit ér az ember, ha magyar?" Itt már ma is bő a magyar kulturális "kínálat", míg a "kereslet", a közönség és ennek ráfordítható időkészlete véges. Nem elég tehát a magyar szó, nem csúszhatunk kiszorító versenybe; úgy vélem, itt volna az ideje a tartalmi disztinkciónak és irányválasztásnak.

A bécsi magyar kulturális égbolt két vezércsillagának, a Collegium Hungaricumnak és az Európa Clubnak, pontos helye és világosan megfogalmazott feladata van, mégis gyakorta átfedik egymást programjaik. A többi kisebb bolygó hol párhuzamos, hol kitérő pályákon kering. A Bornemisza Társaság üstökös volt eddig, most joggal tarthat igényt állandó helyre. Itt tehát profilok kialakítása, funkciók megosztása és közös rendezvények lehetősége felől kellene és lehetne is gondolkodni, mind az energiárfordítás optimalitása érdekében, mind gazdaságossági szempontból - *másokkal együtt*, és sem csak a könyvtárban.

Deréky Pál:**Gondolatok A BPT kulturális munkája folytatásáról**

Mielőtt beszélni kezdenék a Bornemisza Péter Társaság kulturális munkája folytatásának lehetőségeiről, fejet szeretnék hajtani a Szépfalusi házaspár emléke előtt. Évtizedeken keresztül olyan kulturális kínálatot nyújtottak, elsősorban a bécsi és a Bécs környéki magyaroknak, amelyben mindenki találhatott kedvére valót. En például nekik köszönhetem Illyés Gyula, Cs. Szabó László, Mészöly Miklós és Konrád György estjeit. (...)

A kulturális munka folytatásának tervezésekor nyilván figyelembe kell venni a Bornemisza Péter Társaság potenciális "konkurrensait", vagyis a Collegium Hungaricumot, az Európa Klubot, és a Győr-Sopron-Szombathely térség kulturális ajánlatát.

Figyelembe kell venni azt, hogy mennyi pénz áll rendelkezésre egy-egy rendezvény szervezéséhez, és figyelembe kell venni, hogy a rendezvények időpontja kedvezőtlen. Nagyon sok ember vasárnap nincs Bécsben, vagy vasárnap este jön haza. (...)

Ha ezeket az adottságokat keretnek tekintjük, akkor véleményem szerint a következő képzelhető el: egy

alternatív ajánlat, tehát meg kell keresnünk azokat a réseket, ahol mi jobbak vagyunk, s ahol a többiek nem tudnak vagy nem akarnak konkurrálni. (...)

Meggondolásra ajánlom például azt is, hogy minden hónapban egy hétvégére át kellene engedni a helyiségeket a fiataloknak. Minden felügyelet és előírás nélkül, de természetesen, az ők felelősségükre. (...)

Ma este hallottam, hogy elkészült vagy készülöben van egy Bornemisza-honlap, és ez természetesen nagyon fontos lesz, részben a műsorszerkezet szempontjából, részben pedig a kommunikáció szempontjából.

Amennyiben úgy döntenek az illetékesek, hogy a Bornemisza Péter Társaság önálló szervezetként működjen tovább, akkor tudniuk kell, hogy ezt csak teljes megújításának és teljes szemlélet-szabadságának a biztosításával és folyamatos anyagi áldozat vállalásával érhetik el.

Részletek Deréky Pál előadásából

Radics Éva levele (részletek)

Kedves Mindnyájan!

Egy percig sem hiszem, hogy zsebemben a bölcsesség köve.

A „Hogyan tovább, Bornemisza?” kérdéshez szólok hozzá. Teszem mindezt azért, mert szívügyem, s feljogosít talán az, hogy 1988 óta figyelem a társaság tevékenységét. Magam is - az annabergi találkozókat is beleértve - ötször voltam előadó. Gondolataimmal lehet egyet érteni, vagy sem.

A szellemiségünknek eddig is erős meghatározója volt az, hogy a társaság megalapításának ötletét Illyés Gyula adta. A másik, hogy a vezetőnk majd 40 éven át Szépfalusi István volt. Gondoljuk át, mik voltak azok, amik minket idevonzottak. S amondó vagyok, tartsuk magunkat nagy vonalakban ezekhez az irányokhoz. Akinek ez a vonal rokonszenves, el fog jönni hozzánk korra és végzettségre való tekintet nélkül. De igen fontos, hogy mi, régiek is jól érezzük magunkat.

Két vonást tartok fontosnak: a keresztény szellemiséget és a magyarságot.

Kereszténység

Természetesen nem úgy gondolom, hogy előadóinknak vallásosnak kellene lenniük. Ez eddig sem volt így. Lehetnek bármilyen vallásúak, vagy akár ateisták. De nem szabad elfelejteniük, hogy kéz a kézben járunk az evangélikus gyülekezettel. Ez István idejében kézenfekvő volt, mert ő egy személyben lelkész is volt. Keresztény szemléletét az ökumenizmus hatotta át, ezért én is, aki római katolikus vallású vagyok – jól éreztem magam a BPT-ben. Kereszténységéből fakadóan a nem keresztény vallásúak szemléletét is tiszteletben tartotta.

Magyarság

Hát mi is lenne fontosabb nekünk, hazánktól elszakadtaknak, mint a magyar szellemiségű, anyanyelvi kultúra. Számunkra a magyarságot érintő tematika azért fontos, mert ha másfajta előadást akarok hallani, meghallgathatom német nyelven is. Általában a nemzetközi kultúra nem fog ösztönözni arra, hogy eljőjünk a Bornemiszába. Ennek elsajátítására ezer és egy lehetőségem van Ausztria-szerte.

A népi kultúra fontosságát nem kell kidomborítanom. De úgy érzem, az utóbbi időben aránytalan nagy hangsúlyt kapott a citera. Sokkal szélesebb síkon kellene fölfedeznünk szépségét, mint eddig. (...)

Mindnyájatokat ölel: Éva

Felsőlövő/Oberschützen, 2004. május 3

Absender: P.b.b.

Ungarischer Seelsorgedienst der
Evang.Kirche AB in Österreich
A-1060 Wien, Capistrang. 2/15

Gefördert aus Mitteln der
Volksgruppenförderung.

Erscheinungsort: Wien
Verlagspostamt: 1060 Wien
Zul.Nr.: GZ 02Z031072 M

Medieninhaber und Herausgeber: Ungarischer Seelsorgedienst der Evangelischen Kirche A.B. in Österreich
in Zusammenarbeit mit dem Bildungswerk „Péter Bornemisza Gesellschaft“. Redaktion: Dipl.Dolm. Martha Szépfalusi-Wanner. Verlags- und
Herstellungsort: Wien. Hersteller: Dipl.Dolm. Martha Szépfalusi-Wanner. Alle: A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15. Tel.: +43/1/5877712.

Fax: +43/1/58777124, E-mail: kaszoni.zoltan@bornemisza.at. Bankverbindung: Creditanstalt Bankverein, A-1011 Wien, Schottengasse 6.
B LZ 11000. Konto Nr. 0029-04191/00. IBAN: AT701100000290419100; SWIFT (BIC): BKAUATWW

Dsida Jenő**Pünkösdi várakozás**

Kész a világ,
Feszült, ünnepi várás
Tereng felette.
Halotti csend. Csak néha néha
Sóhajt az Isten lelke.
Kimérve minden pálya
Megtöltve minden lélek-lámpa,
Ahol csak úr a lét...
De jaj, sötét van,
Mélységes iszonyú sötét!
A zordon tömeg-árnyék
Némán zokogva kering utjain,
S csak egyet tud és egyet érez...

..Most váratlanul vágyón megvonaglik
és felzúg Istenéhez:
Betelt az idő!
Sugarat, fényt, színt adj nekünk,
Mert epedünk!
Fényesség nélkül oly sivár az élet!
Nagy Alkotónk, oh mondd ki szent igédet
Legyen világosság!...
És ismételik mindig erősebben
A felviharzott étheren keresztül
És felharsan az egek harsonája
s a végtelennek zsolozsmája zendül
Zsibongva, zsongva...
És nagy szavát az Úr - kimondja!

Reményik Sándor**Pünkösöd**

Pünkösöd a Lélek ünnepe. Azé a léleké, amely nem ismer korlátot és nem ismer lehetetlenséget. Azé a léleké, amely évszázadokig hamuban lappang, míg egyszer "kitöltetik" a zsarátnok "mindenekre". Azé a léleké, amelynek végtelen árnyalatai, megfoghatatlan finomságai és alig kifejezhető erői vannak. Amelynek fény és színskálája beláthatatlan.

És ha karácsony a gyermek, húsvét a hívők, úgy pünkösöd a poéták ünnepe. A mi ünnepünk, testvéreim a boldog és szent "látásban". Kettős tüzes nyelvek a mi fejünkre szállnak. (Ó bár várnók méltó alázattal őket, mert nem mi ajándékozzuk meg a világot, hanem minket ajándékoz meg a Lélek.)

"Más" nyelven beszélni pedig azt jelenti: költői nyelven beszélni. Mi, egy nagyon megpróbáltatott népnek poétái, voltunk már Cassandrák, vagyunk ma Jeremiások, de leszünk még Illések, Mózesek, Péterek is.

(Megjelent a Pásztortűz 1921. májusi számában)